

“मीठे बच्चे- तिमीलाई स्मृति आएको छ – हामीले ८४ जन्मको चक्र पूरा गर्यौं, अब आफ्नो घर शान्तिधाम जानु छ, घर जानको लागि बाँकी थोरै समय छ।”

प्रश्न:- जुन बच्चाहरूलाई घर जाने स्मृति रहन्छ, उनीहरूको निशानी के हुन्छ?

उत्तर:- उनीहरूले यस पुरानो दुनियाँलाई देखेर पनि देख्दैनन्। उनीहरूलाई बेहदको वैराग्य हुन्छ, काम-धन्दामा रहेर पनि हल्का हुन्छन्। यता-उताका परचिन्तनका कुरामा आफ्नो समय खेर फाल्दैनन्। आफूलाई यस दुनियाँमा पाहना सम्झन्छन्।

ओम् शान्ति। केवल तिमी संगमयुगी ब्राह्मण बच्चाहरूले नै जानेका छौं- हामी थोरै समयको लागि यस पुरानो दुनियाँका पाहुना हौं। तिमी सच्चा घर हो शान्तिधाम। त्यसलाई नै मनुष्यले धेरै याद गर्छन्, मनलाई शान्ति मिलोस् भनेर। तर मन के हो, शान्ति के हो, त्यो हामीलाई मिल्छ कहाँबाट, केही पनि जानेका छैनन्। तिमीलाई थाहा छ- अब आफ्नो घर जानको लागि थोरै समय बाँकी छ। सारा दुनियाँका मनुष्यहरू नम्बरवार त्यहाँ जान्छन्। त्यो हो शान्तिधाम र यो हो दुःखधाम। यो याद गर्न त सहज छ नि। कोही पनि वृद्ध होस् वा युवा होस्, यो त याद गर्न सक्छौं नि। यसमा सारा सृष्टिको ज्ञान आउँछ। सारा विस्तार बुद्धिमा आउँछ। अहिले तिमी संगमयुगमा बसेका छौ, यो बुद्धिमा रहन्छ- हामी शान्तिधाम गइरहेका छौं, ड्रामा योजना अनुसार। यो बुद्धिमा रह्यो भने तिमीलाई खुसी हुन्छ, स्मृति रहन्छ। हामीलाई आफ्नो ८४ जन्मको स्मृति भएको छ। त्यो भक्तिमार्ग भिन्नै हो, यी हुन् ज्ञान मार्गका कुरा। बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ- प्यारा बच्चाहरू! अहिले आफ्नो घर याद आउँछ? कति सुनिरहन्छौ, यति धेरै कुरा सुन्छौ। अहिले हामी शान्तिधाम जान्छौं त्यसपछि फेरि सुखधाममा आउँछौं। बाबा आउनु भएको हो नै पावन दुनियाँमा लैजानको लागि। सुखधाममा पनि आत्माहरू सुख र शान्तिमा रहन्छन्। शान्तिधाममा केवल शान्ति हुन्छ, यहाँ त धेरै हंगामा छ नि। यहाँ मधुबनबाट तिमी आफ्नो घर गएपछि बुद्धि फाल्नु कुरा, आफ्नो धन्दातिरै जान्छ। यहाँ त त्यो झन्झट हुँदैन। तिमीलाई थाहा छ- हामी आत्माहरू हौं नै शान्तिधामका निवासी। यहाँ हामी पार्टधारी बनेका छौं, अरू कसैलाई यो थाहा छैन- हामी पार्टधारी कसरी हौं! तिमी बच्चाहरूलाई नै बाबा आएर पढाउनु हुन्छ, करोडौंमा कोहीले पढ्छन्। सबैले त पढ्दैनन्। तिमी अहिले कति समझदार बनेका छौ। पहिला बेसमझ थियौ। अहिले त हेर, लडाईं-झगडा आदि कति हुन्छ, यसलाई के भन्ने? हामी आपसमा भाइ-भाइ हौं, यो बिसिएका छन्। भाइले-भाइलाई कहिल्यै हत्या गर्छन् र? हो, हत्या गरे भने पनि केवल सम्पत्तिको लागि। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी सबै एक बाबाका बच्चाहरू भाइ-भाइ हौं। तिमीले यथार्थमा सम्झन्छौ, हामी आत्माहरूलाई बाबा आएर पढाउनु हुन्छ। ५ हजार वर्ष पहिला जस्तै हामीलाई पढाउनु हुन्छ किनकि उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, यो पढाइलाई अरू कसैले पनि जानेका छैनन्। यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबा नै स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ। सृष्टिको रचना गर्नेवाला भनिदैन। सृष्टि त अनादि छ। स्वर्गको रचना गर्नेवाला भनिन्छ, त्यहाँ अरू कुनै खण्ड थिएन। यहाँ त धेरै खण्ड छन्। कुनै समय थियो जब एउटै धर्म थियो, एउटै खण्ड थियो। पछि विविध धर्महरू आएका हुन्।

अहिले बुद्धिमा छ विविध धर्म कसरी आउँछन्। सबैभन्दा पहिलाको आदि सनातन देवी-देवता धर्म हो, सनातन धर्म पनि यहाँ भन्छन्। तर अर्थ त केही बुझेका छैनन्। तिमीहरू सबै आदि सनातन देवी-देवता धर्मका हौं केवल पतित बनेका छौ, सतोप्रधानबाट सतो-रजो-तमो हुँदै आएका हौ। तिमीले सम्झन्छौ- हामी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका हौं, सम्पूर्ण पवित्र थियौं, अहिले पतित बनेका छौं। तिमीले बाबाद्वारा वर्सा लिएका थियौ, पवित्र दुनियाँको मालिक बन्नको लागि। जानेका छौ- हामी सबैभन्दा पहिला पवित्र गृहस्थ धर्मका थियौं, अहिले ड्रामाको प्लान अनुसार रावण राज्यमा हामी पतित प्रवृत्ति मार्गका बनेका छौं। तिमीले नै पुकार्छौ- हे पतित-पावन हामीलाई सुखधाममा लैजानुहोस्। हिजोको कुरा हो। हिजो तिमी पवित्र थियौ, आज अपवित्र बनेर पुकार्छौ। आत्मा पतित भएको छ। आत्माले पुकार्छ- बाबा आएर हामीलाई फेरि पावन बनाउनुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- अहिले यो अन्तिम जन्म पवित्र बन फेरि तिमी २१ जन्मको लागि धेरै सुखी हुन्छौ। बाबाले त धेरै राम्रा कुरा सम्झाउनु हुन्छ। नरामो चीज छुटाउनु हुन्छ, तिमी देवता थियौ नि। अब फेरि बन्नु छ। पवित्र बन। कति सहज छ। कमाई धेरै

महान् छ। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ शिवबाबा आउनु भएको छ, हर ५ हजार वर्षपछि आउनु हुन्छ। दुनियाँ त पुरानोबाट अवश्य नयाँ हुन्छ। यो कुरा अरु कसैले बताउन सक्दैन। शास्त्रहरूमा कलियुगको अवधि धेरै लामो बनाइदिएका छन्। यो सबै ड्रामाको भाँवी हो।

अहिले तिमी बच्चाहरूले पापबाट मुक्त हुने पुरुषार्थ गर्छौ, कुनै पाप नहोस्, यो कुरा ध्यानमा रहोस्। देह-अभिमानमा आउनाले नै फेरि अरु विकारहरू आउँछन्, जसद्वारा पाप हुन्छ। त्यसैले भूतहरूलाई भगाउनु छ। यस दुनियाँको कुनै पनि चीजमा मोह नहोस्। यस पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य होस्। देख्छौ, पुरानो घरमा रहेका छौ तर बुद्धि नयाँ दुनियाँमा लागेको छ। जब नयाँ घरमा जान्छौ अनि नयाँलाई नै देख्छौ। जबसम्म यो पुरानो घर खतम हुँदैन तबसम्म आँखाले पुरानोलाई देखेर पनि याद नयाँलाई गर्नु छ। कुनै पनि यस्तो काम गर्नु छैन जसबाट फेरि पछुताउनु परोस्। आज फलानालाई दुःख दिएँ, यो पाप गरेँ, बाबासँग सोध्न सक्छौ- बाबा यो पाप हो? आत्तिनु पर्ने किन हुन्छ? सोधेनौ भने आत्तिइरहन्छौ। बाबासँग सोध्यौ भने बाबाले तुरुन्तै हल्का बनाइदिनुहुन्छ। तिमी धेरै बोझिलो छौ। पापको बोझ धेरै छ। २१ जन्म फेरि पापबाट हल्का हुन्छौ। जन्म-जन्मान्तरको बोझ शिरमा छ। जति यादमा रहन्छौ, त्यति हल्का हुँदै जान्छौ। विकार निस्कदै जान्छ र खुसी बढ्दै जान्छ। सत्ययुगमा तिमी धेरै खुसीमा थियौ फेरि कम हुँदा-हुँदा तिम्रो सारा खुसी गुम हुँदै गयो। सत्ययुगदेखि लिएर कलियुगसम्म यो यात्रामा ५ हजार वर्ष लागेको छ। स्वर्गबाट नर्कमा आउने यात्राको बारेमा अहिले थाहा भएको छ- हामी स्वर्गबाट नर्कमा कसरी आएका हौं। अहिले तिमी फेरि नर्कबाट स्वर्गमा जान्छौ। एक सेकेण्डमा जीवनमुक्ति। बाबालाई चिन्यौ। बाबा आउनु भएको छ त्यसैले अवश्य हामीलाई स्वर्गमा लैजानुहुन्छ। बच्चा जन्मियो अनि सम्पत्तिको मालिक बन्यो। बाबाको बनेपछि फेरि नशा चढ्नु पर्छ नि। किन कम हुन्छ? तिमी त महान् हौ नि। बेहदका बाबाको बच्चा बनेका छौ त्यसैले बेहदको राजधानीमा तिम्रो हक छ। त्यसैले गायन पनि छ- अतीन्द्रिय सुख सोध्नु छ भने गोपी वल्लभका गोप-गोपीहरूसँग सोध। वल्लभ बाबा हुनुहुन्छ नि, उहाँसँग सोध। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार नै खुसीको पारा चढ्छ। कतिले त तुरुन्तै आफू समान बनाइदिन्छन्। बच्चाहरूको काम नै यही हो, सबै कुरा बिसेर आफ्नो राजधानीको याद दिलाउनु छ। तिमी स्वर्गको मालिक थियौ। अहिले कलियुग पुरानो दुनियाँ हो फेरि नयाँ दुनियाँ हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- हरेक ५ हजार वर्षपछि बाबा भारतमा नै आउनु हुन्छ। उहाँको जयन्ती पनि मनाउँछन्। तिमीलाई थाहा छ- बाबा आएर हामीलाई राजधानी दिएर जानुहुन्छ फेरि याद गर्ने आवश्यकता नै रहँदैन। फेरि जब भक्ति सुरु हुन्छ तब याद गर्छन्। आत्माको अनुभूति गरेको छ, त्यसैले याद गर्छ- बाबा फेरि आएर हामीलाई शान्तिधाम, सुखधाममा लैजानुहोस्। अहिले तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ- उहाँ हाम्रो पिता हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको चक्र, ८४ जन्मको ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ। अनगिन्ति पटक ८४ जन्म लिएका छौ र लिइरहन्छौ। यसको अन्त्य कहिल्यै हुँदैन। तिम्रो बुद्धिमा यो चक्र छ, स्वदर्शन चक्र घरी-घरी याद आउनु पर्छ। यही मनमनाभव हो, जति बाबालाई याद गर्छौ त्यति पाप भष्म हुन्छ।

तिमी कर्मातीत अवस्थाको समीप पुगेपछि तिमीद्वारा कुनै पनि विकर्म हुँदैन। अहिले अलि-अलि विकर्म भइहाल्छ। सम्पूर्ण कर्मातीत अवस्था अहिले कहाँ बनेको छ र? यी बाबा पनि तिमीसँगै विद्यार्थी हुन्। पढाउनेवाला हुनुहुन्छ शिवबाबा। यिनमा प्रवेश त गर्नुहुन्छ, तर यी पनि विद्यार्थी हुन्। यी हुन् नयाँ-नयाँ कुरा। अब तिमीले केवल बाबा र सृष्टि चक्रलाई याद गर। त्यो हो भक्तिमार्ग, यो हो ज्ञानमार्ग। रात-दिनको फरक छ! त्यहाँ कति घण्टा आदि बजाउँछन्। यहाँ केवल यादमा रहनु छ। आत्मा त अमर छ, अकाल तख्त पनि हो। यस्तो होइन अकालमूर्त केवल बाबा मात्रै हुनुहुन्छ। तिमी पनि अकालमूर्त हौ। अकालमूर्त आत्माको यो भृकुटी तख्त हो। आत्मा भृकुटीमा बस्छ। पेटमा कहाँ बस्छ र? अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी अकालमूर्त आत्माको तख्त कहाँ छ। यो भृकुटीको बीचमा हाम्रो तख्त छ। अमृतसरमा अकालतख्त छ नि। अर्थ केही पनि बुझ्दैनन्। महिमा पनि अकालमूर्त भनी गायन गर्छन्। उहाँको अकाल तख्तका बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। अहिले तिमीलाई थाहा भएको छ, तख्त त यही हो, जसमा बसेर सुनाउनु हुन्छ। आत्मा अविनाशी छ, शरीर विनाशी छ। आत्माको यो अकालतख्त हो, यो अकालतख्त सदैव रहन्छ। यो तिमीलाई थाहा छ। उनीहरूले फेरि त्यो तख्त बनाएर नाम राखिदिएका छन्। वास्तवमा अकाल आत्मा त यहाँ बसेको छ। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा अर्थ छ, एकोअंकार.. यसको अर्थ तिमीले बुझेका छौ। मनुष्यहरू मन्दिरहरूमा गएर भन्छन्- अच्युतम् केशवम्... अर्थ केही पनि जानेका छैनन्। त्यतिकै स्तुति गरिरहन्छन्। अच्युतम् केशवम् राम नारायणम्.... अब राम कहाँ, नारायण कहाँ।

बाबा भन्नुहुन्छ- त्यो सबै हो भक्तिमार्ग। ज्ञान त धेरै साधारण छ, अरु कुनै कुरा सोध्नु भन्दा पहिला बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ, यो मेहनत कसैद्वारा हुँदैन, बिसिन्छन्। एक नाटक पनि छ- मायाले यसो गर्छ, भगवानले यसो गर्नु हुन्छ। तिमीले बाबालाई याद गर्छौ, मायाले तिमीलाई अरु तुफानमा लैजान्छ। मायाको आदेश छ- शक्तिशालीसँग शक्तिशाली भएर लड, तिमीहरू सबै लडाइँको मैदानमा छौ। जानेका छौ- यसमा कुन-कुन प्रकारका योद्धाहरू छन्। कति त धेरै कमजोर छन्, कति मध्यम कमजोर छन्, कति त फेरि तीक्ष्ण छन्। सबै मायासँग युद्ध गर्नेवाला हुन्, गुप्त अन्डरग्राउण्ड। तिनीहरूले पनि भूमिगत बम्बहरूको ट्रायल गर्छन्। यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ, आफ्नै कालको लागि सबै कुरा गरिरहेका छन्। तिमी बिल्कुलै शान्तिमा बसेका छौ, उनीहरूको हो विज्ञानको बल। प्राकृतिक आपदहरू धेरै हुन्छन्। त्यसमा त कसैको नियन्त्रण हुन सक्दैन। अहिले कृत्रिम वर्सातको लागि पनि कोसिस गर्छन्। कृत्रिम वर्सात भयो भने अन्न धेरै उब्जन्छ। तिमी बच्चाहरूले त जानेका छौ- जतिसुकै वर्सात होस् फेरि पनि प्राकृतिक प्रकोप हुने नै छ। मूसलधारे पानी पर्छ अनि के गर्न सकिन्छ? यसलाई भनिन्छ प्राकृतिक प्रकोप। सत्ययुगमा यो हुँदैन। यहाँ हुन्छ जसले फेरि विनाशमा मदत गर्छ।

तिम्रो बुद्धिमा छ हामी जब सत्ययुगमा हुन्छौं तब जमुनाको किनारामा सुनका महल हुन्छन्। हामी धेरै कम त्यहाँका बासिन्दा हुन्छौं। कल्प-कल्प यस्तो भइरहन्छ। पहिला थोरै हुन्छन् फेरि वृक्ष बढ्छ, त्यहाँ कुनै पनि फोहोरी चीज हुँदैन। यहाँ त हेर चराहरूले पनि फोहर गर्छन्, त्यहाँ फोहरको कुरा हुँदैन। त्यसलाई भनिन्छ नै हेविन। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी देवता बन्छौं त्यसैले भित्र कति खुसी हुनुपर्छ। माया रूपी जिन्नबाट बच्नको लागि बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरू यो रूहानी धन्दामा लाग। मनमनाभव। यसमा नै जिन्न बन, पुग्यो। जिन्नको उदाहरण दिन्छन् नि। भन्यो काम दिनुहोस्... बाबाले पनि काम दिनुहुन्छ। नत्र मायाले खान्छ। बाबाको पूरा सहयोगी बन्न छ। एकलै बाबाले त गर्नुहुन्छ। बाबाले त राज्य पनि गर्नुहुन्छ। तिमीले सेवा गर्छौ, राजाई पनि तिम्रो लागि नै हो। बाबा भन्नुहुन्छ- मै पनि मगध देशमा आउँछु। माया पनि गोही हो, कति महारथीहरूलाई निलेर खाइदिन्छ। यी सबै हुन् दुस्मन। जसरी भ्यागुतोको दुस्मन सर्प हुन्छ नि। तिमीलाई थाहा छ, त्यस्तै तिम्रो दुस्मन हो माया। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) स्वयंलाई पापबाट मुक्त गर्ने पुरुषार्थ गर्नु छ, देह-अभिमानमा कहिल्यै आउनु हुँदैन। यस दुनियाँको कुनै पनि चीजमा मोह राख्नु हुँदैन।

२) मायारूपी जिन्नबाट बच्नको लागि बुद्धिलाई रूहानी धन्दामा व्यस्त राख्नु छ। बाबाको पूरा-पूरा सहयोगी बन्न छ।

वरदान:- म र मेरोपनलाई समाप्त गरेर समानता र सम्पूर्णताको अनुभव गर्ने सच्चा त्यागी भव हर सेकेन्ड, हर संकल्पमा बाबा-बाबा याद रहोस्, मैपन समाप्त होस्। जब मैपन छैन भने मेरोपन पनि हुँदैन। मेरो स्वभाव, मेरो संस्कार, मेरो नेचर, मेरो काम या इयुटी, मेरो नाम, मेरो शान... जब यो म र मेरोपन समाप्त हुन्छ, यही समानता र सम्पूर्णता हो। यो म र मेरोपनको त्याग नै सबैभन्दा ठूलो सूक्ष्म त्याग हो। यस मैपनको अश्वलाई अश्वमेध यज्ञमा स्वाहा गर तब अन्तिम आहुति पर्नेछ र विजयको ढोल बज्नेछ।

स्लोगन:- हुन्छ हजुर भनेर सहयोगको हात बढाउनु अर्थात् आशीर्वादको माला पहिरिनु हो।